

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს
გ ა ნ კ ა რ გ უ ლ ე ბ ა

ქ. თბილისი

2023 წლის 30 იანვარი

დისციპლინური საქმე №55/21
მოსამართლე --- მიმართ
დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ

--- 2021 წლის 19 მაისის №55 საჩივრის საფუძველზე „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75⁵ მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის და 75⁶ მუხლის შესაბამისად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ მოსამართლე --- მიმართ დაიწყო დისციპლინური სამართალწარმოება და წარმოდგენილი საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2021 წლის 1 ივნისის №237/55-03 წერილით მოსამართლეს ეცნობა მის მიმართ საჩივრის შემოსვლის და დისციპლინური სამართალწარმოების დაწყების შესახებ.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2021 წლის 19 ივლისის №55/21 დასკვნა საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს განსახილველად წარედგინა 2023 წლის 30 იანვრის სადისციპლინო სხდომაზე.

1. დისციპლინური დევნის დაწყების საფუძველიანობის შემოწმება განხორციელდა საჩივარში მითითებულ შემდეგ ფაქტებზე:

საჩივრის ავტორი მიუთითებს, მოსამართლის მიერ საპროცესო კანონმდებლობით საქმის განხილვისათვის დადგენილი ვადის დარღვევაზე.

2. დისციპლინური საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმების შედეგად დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები:

2.1. 2017 წლის 28 დეკემბერს --- სარჩელით მიმართა --- სასამართლოს, მოპასუხის --- მიმართ, შემდეგი მოთხოვნებით: შრომითი ხელშეკრულების უვადოდ დადებულად აღიარება; სხდომის ოქმის ბათილობა; ბრძანების ბათილობა; სამსახურში აღდგენა; იძულებითი განაცდურის ანაზღაურება. --- სასამართლოს 2019 წლის 8 მაისის გადაწყვეტილებით --- საჩივარი დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ.

2.2. გადაწყვეტილება 2019 წლის 17 ივნისს, სააპელაციო წესით გაასაჩივრა სსიპ ---. --- სააპელაციო სასამართლოს 2019 წლის 28 ოქტომბრის გადაწყვეტილებით --- სააპელაციო საჩივარი დაკმაყოფილდა; გაუქმდა --- სასამართლოს 2019 წლის 8 მაისის გადაწყვეტილება და მიღებულ იქნა ახალი გადაწყვეტილება; --- სარჩელი არ დაკმაყოფილდა.

2.3. --- სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება 2019 წლის 16 დეკემბერს გაასაჩივრა ---. საქმის მასალები 2020 წლის 9 მარტს გადაიგზავნა საკასაციო სასამართლოში.

2020 წლის 9 მარტს საქმე განსახილველად განაწილდა მოსამართლე ---. 2020 წლის 19 მარტის განჩინებით კასატორს დაუდგინდა ხარვეზი. 2020 წლის 7 აპრილის განჩინებით --- საკასაციო საჩივარი მიღებულ იქნა დასაშვებობის შესამოწმებლად.

2020 წლის 30 აპრილს -- -- სასამართლოს წარუდგინა დაზუსტებული საკასაციო საჩივარი.

2020 წლის 25 მაისს სსიპ -- -- წარადგინა შესაგებელი, ხოლო 2020 წლის 16 ივნისს დამატებით წარადგინა დაზუსტებული შესაგებელი.

2020 წლის 12 ოქტომბერს, -- -- მიერ წარდგენილ იქნა განცხადება საქმის დროულად განხილვასთან დაკავშირებით.

2020 წლის 27 ოქტომბრის განჩინებით, -- -- საკასაციო საჩივარი ცნობილ იქნა დასაშვებად.

2020 წლის 5 ნოემბერს -- -- სასამართლოში კვლავ წარადგინა დაზუსტებული საკასაციო შესაგებელი.

საკასაციო სასამართლოში საქმის განხილვა ჩაინიშნა 2021 წლის 11 მარტს, ზეპირი მოსმენის გარეშე, რის შესახებაც სატელეფონო საშუალებით ეცნობათ მხარეებს. 2021 წლის 9 მარტის განჩინებით, სამოქალაქო საქმეთა პალატამ, -- -- თავმჯდომარეობით მიიღო განჩინება, საკასაციო საჩივრის ზეპირი განხილვის 2021 წლის 16 მარტს დაინიშნის შესახებ.

შემდგომი სხდომა ჩაინიშნა 2021 წლის 19 მარტს, რომელზეც გამოცხადდა გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილი. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2021 წლის 19 მარტის გადაწყვეტილებით -- -- საკასაციო საჩივარი დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ. გაუქმდა -- სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 28.10.2019 წლის გადაწყვეტილება და მიღებული იქნა ახალი გადაწყვეტილება. -- -- -- -- სასარგებლოდ დაეკისრა -- ლარის გადახდა.

-- -- საქართველოს უზენაეს სასამართლოს მიმართა გადაწყვეტილების განმარტების თაობაზე, თუმცა 2021 წლის 17 მაისის განჩინებით, წარდგენილი განცხადებები არ დაკმაყოფილდა.

2.4. 2021 წლის 15 აპრილს -- -- განცხადებით მიმართა სასამართლოს გადაწყვეტილების დასაბუთებული ნაწილის ჩაბარების თაობაზე. 2021 წლის 31 მაისს -- -- საქართველოს უზენაეს სასამართლოში კვლავ წარადგინა განცხადება დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარების მოთხოვნით. 2021 წლის 22 ივნისს -- -- დამატებით წარადგინა დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარების მოთხოვნის შესახებ განცხადება.

დასკვნის მომზადების დროისთვის საქმეში მოიპოვება -- -- დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარების დამადასტურებელი დოკუმენტი.

2.5. სტატისტიკური მონაცემებით -- -- 2020 წლის იანვრიდან - 2021 წლის 17 თებერვლის ჩათვლით განსახილველად ეწერა 289 საქმე, საიდანაც დაასრულა - 108 საქმე (37%).

3. დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2021 წლის 19 ივლისის დასკვნა:

-- -- 2021 წლის 19 მაისის №55 საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები არ შეიცავს მოსამართლე -- -- მიერ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტის „ვ.ა“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული გადაცდომის ჩადენის ნიშნებს.

4. დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ წინასწარი შემოწმებისა და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასება:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტის „ვ.ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, დისციპლინურ გადაცდომად ჩაითვლება „მოსამართლის მიერ საქართველოს საპროცესო კანონმდებლობით დადგენილი ვადის არასაპატიო მიზეზით არსებითად დარღვევა.“ იმისათვის, რომ დადგინდეს ჰქონდა თუ არა ადგილი მოსამართლის მიერ შესაბამისი გადაცდომის ჩადენის ფაქტს, საჭიროა სამართლებრივი შეფასება მივცეთ მოცემულ საქმეზე დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს და შევაფასოთ კონკრეტული ფაქტები შეიცავენ თუ არა დისციპლინური გადაცდომის ნიშნებს.

საჩივრის ავტორის მტკიცებით, მოსამართლე -- -- გააჭიანურა საქმის განხილვა, დაარღვია საქმის განხილვის კანონით განსაზღვრული ვადები, რამაც ზიანი მიაყენა მხარეს.

იმისათვის, რომ სრულყოფილად შეფასდეს საჩივრის საფუძველზე გამოკვლეული ფაქტობრივი გარემოებები შეიცავენ თუ არა მოსამართლის მიერ შესაბამისი პუნქტით განსაზღვრული დისციპლინური გადაცდომის ნიშნებს, აუცილებელია განისაზღვროს რას წარმოადგენს - საპროცესო კანონმდებლობით დადგენილი ვადის არასაპატიო მიზეზით არსებითი დარღვევა.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტის „ვ.ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, ვადის დარღვევის მიზეზი არასაპატიოდ არ ჩაითვლება, თუ მოსამართლემ აღნიშნული ვადის დაცვა ობიექტურ გარემოებათა (საქმეთა სიმრავლე, საქმის სირთულე და სხვა) გამო ვერ შეძლო.

საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს დამკვიდრებული პრაქტიკის მიხედვით, სამართლიანი სასამართლოს ძირითად უფლებიდან გამომდინარე, სასამართლოს გადაწყვეტილება მიღებული უნდა იქნეს გონივრულად მისაღებ ვადებში, გაუმართლებელი დაყოვნების გარეშე, ვინაიდან მართლმსაჯულების გაუმართლებელი დაყოვნება ძირს უთხრის მისდამი საზოგადოების ნდობას. სამართალწარმოების ხანგრძლივობის გონივრულობა უნდა შეფასდეს საქმის კონკრეტული გარემოებების საფუძველზე.¹

მართლმსაჯულების ეფექტიანობის ევროპული კომისია (CEPEJ) სასამართლო დროის მენეჯმენტის SATURN-ის განახლებული სახელმძღვანელო მითითებების შესაბამისად აღნიშნავს, რომ საქმეები არ უნდა განიხილებოდეს შეუსაბამოდ ხანგრძლივად. აგრეთვე, ზოგიერთი გარემოების არსებობისას, ისინი არ უნდა განიხილებოდეს შეუსაბამოდ ხანმოკლე დროში, თუ ეს დააზიანებს მომხმარებელთა სასამართლოსადმი ხელმისაწვდომობის უფლებას.²

სასამართლომ აქტიური როლი უნდა შეასრულოს სამართალწარმოების დროულ წარმართვაში. თუმცა, ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლი მოითხოვს რა, რომ მართლმსაჯულება იყოს სწრაფი და ეფექტიანი, ხაზს უსვამს, რომ ამით არ უნდა დაზარალდეს მართლმსაჯულების სწორად (სათანადოდ) განხორციელების პრინციპი (*Von Maltzan and Others v. Germany (dec.)* [GC], §132), რომელიც სამართლიანი სასამართლოს უფლების უფრო ზოგადი პრინციპია.³ სამართალწარმოების ხანგრძლივობის გონივრულობის განსაზღვრა საქმის გარემოებების გათვალისწინებით ხდება, რაც მთლიანი წარმოების შეფასებას გულისხმობს (*Boddaert v. Belgium*, §36). მიუხედავად იმისა, რომ შესაძლოა წარმოების გარკვეული ეტაპები მისაღები ტემპით მიმდინარეობდა, წარმოების მთლიანმა ხანგრძლივობამ შეიძლება მაინც გადააჭარბოს „გონივრულ ვადას“ (*Dobbertin v. France*, §44).

საქმის განხილვის უსაფუძვლო გაჭიანურების შესაძლო ჩადენაზე მსჯელობისას აუცილებელია ყურადღება მიექცეს ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლს (რომელიც მოიცავს სამართლიანი სასამართლოს მიერ საქმის გონივრულ ვადაში განხილვის უფლებას) და იმ კრიტერიუმებს, რასაც ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო მე-6 მუხლის დარღვევის დადგენის დროს (საქმის განხილვის გონივრული ვადის დარღვევის გამო) იყენებს.

შესაბამისად, საქმის განხილვის ვადების გონივრულობა უნდა შეფასდეს ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო პრაქტიკით დადგენილი შემდეგი კრიტერიუმების მიხედვით:

- 1) საქმის სირთულე, რომელიც შეიძლება დაკავშირებული იყოს, როგორც საქმის ფაქტობრივ, ისე სამართლებრივ სირთულესთან (*Katte Klitsche de la Grange v. Italy*, §55; *Papachelas v. Greece*, §39); რომელიც შეიძლება დაკავშირებული იყოს რამდენიმე მხარის საქმეში ჩაბმასთან (*H. V. United*

¹ საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილება №3/2/577, 2014 წლის 24 დეკემბერი, II 7

² მართლმსაჯულების ეფექტიანობის ევროპული კომისია (CEPEJ), სასამართლო დროის მენეჯმენტის SATURN-ის განახლებული სახელმძღვანელო მითითებები (მე-2 რედაქცია), სტრასბურგი, 2014 წლის 12 დეკემბერი, გვ. 2

³ საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2015 წლის 23 თებერვლის განჩინება, საქმე №ას-1234-1175-2014

Kingdom, 72); მტკიცებულებების გამოკვლევასთან (Humen v. Poland, §63) და ა.შ. ამასთან, იმ შემთხვევაშიც როდესაც საქმე თავისი არსით სირთულით არ ხასიათდება, თუმცა ეროვნული კანონმდებლობა არ არის ნათელი ამ გარემოებამაც შეიძლება საქმის განხილვის უსაფუძვლო გაჭიანურება გამოიწვიოს (Lupeni Greek Catholic Parish and others v. Romania, §150);

- 2) მხარეთა მოქმედებები, რაც გულისხმობს მაგალითად, ადვოკატთა ხშირ ცვლილებას (Koenig v. Germany, §103), შუამდგომლობებს, რომელიც გამიზნულია პროცესის გასაჭიანურებლად, ან უბრალოდ დაკავშირებულია გარკვეულ ვადებთან (Acquaviva v. France, §61), ასევე სხვა მოქმედებები, რომელიც უკავშირდება საქმის განხილვის ვადის გაგრძელებას;
- 3) საქმის განხილველი მოსამართლის მოქმედებები, ყურადღება უნდა მიექცეს ხანგრძლივი დროის განმავლობაში მოსამართლის მიერ საპროცესო მოქმედების შეუსრულებლობას/ჩაუტარებლობას (Pafitis and others v. Greece, §93; Tierce and others v. San Marino, §31; Suermeli v. Germany, §129).

თუმცა, აქვე ყურადღება უნდა გამახვილდეს იმ გარემოებაზე, რომ ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს განმარტებით საქმის განხილვის ვადა იყო გონივრული თუ არა უნდა შეფასდეს ყოველ საქმეზე ინდივიდუალურად, საქმის კონკრეტული გარემოებების გათვალისწინებით (Frydender v. France, §43) და ერთიანობაში ყველა საპროცესო მოქმედების მხედველობაში მიღების შედეგად (Koenig v. Germany, §98).

მოსამართლეთა ქცევის ბანგალორის პრინციპების კომენტარების მიხედვით მოსამართლემ უნდა განახორციელოს სასამართლოში განსახილველად შემოსული საქმეების მიმდინარე კონტროლი და ზედამხედველობა, რათა შეამციროს ფუჭი ხარჯები, ზედმეტი დაგვიანება და გაჭიანურება. ასევე მნიშვნელოვანია განისაზღვროს კონკრეტული საქმის სირთულე, საქმეზე მოსამართლისა და მხარეთა მიერ განხორციელებული მოქმედებები, ჩატარებული სხდომები და სხვადასხვა საპროცესო ღონისძიებები.

გამომდინარე იქიდან, რომ მოსამართლე -- -- იხილავს სამოქალაქო სამართლის დავებს, ყურადღება უნდა მიექცეს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსით განსაზღვრულ საქმის განხილვის შესაბამის ვადებს.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 391-ე მუხლის თანახმად, „სამოქალაქო საქმეზე საკასაციო საჩივრის მიღებისა და გადაწყვეტილების გამოტანის საერთო ვადაა 6 თვე“. ამავე კოდექსის 401-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, „საკასაციო საჩივრის შემოსვლიდან 3 თვის ვადაში სასამართლომ უნდა შეამოწმოს, დასაშვებია თუ არა საკასაციო საჩივარი. თუ საკასაციო საჩივარი აკმაყოფილებს აღნიშნულ მოთხოვნებს, იგი დასაშვებად უნდა იქნეს ცნობილი“.

საქმის მასალებით დასტურდება, რომ მოსამართლემ საკასაციო საჩივარი დასაშვებობის შემოწმების მიზნით წარმოებაში მიიღო 2020 წლის 7 აპრილს, ხოლო 6 თვისა და 20 დღის შემდგომ, 2020 წლის 27 ოქტომბრის განინებით საჩივარი ცნობილ იქნა დასაშვებად, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილება მიღებულ იქნა - 2021 წლის 19 მარტს, საჩივრის დასაშვებად ცნობიდან - მე-6 თვეს. საერთო ჯამში მოსამართლემ საკასაციო საჩივარზე იმსჯელა, წარმოებაში მიღებიდან - 11 თვეში, ნაცვლად 6 თვისა. მოსამართლემ კანონით დადგენილ ვადას გადააჭარბა 5 თვით.

მნიშვნელოვანია შეფასდეს მოსამართლის დატვირთულობა, სტატისტიკური მონაცემები, მასზე განაწილებულ საქმეთა სიმრავლე და მის მიერ დასრულებულ საქმეთა რაოდენობა. მოცემული სტატისტიკური მონაცემები დათვლილია 2020 წლის იანვრიდან - 2021 წლის 17 თებერვლის ჩათვლით. მოსამართლე -- -- ამ პერიოდში განსახილველად ეწერა 289 საქმე, საიდანაც დაასრულა - 108 საქმე (37%).

ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, საჩივრის საფუძვლიანობის შესწავლის შედეგად, დასაბუთებული ვარაუდის სტანდარტით დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების ერთობლიობაში

შეფასების საფუძველზე, არ იკვეთება მოსამართლე -- -- მიერ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტის „ვ.ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის შესაძლო ჩადენის ნიშნები.

5. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს მიერ გადაწყვეტილების მიღების სამართლებრივი საფუძველები:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹² მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო იღებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას მოსამართლის მიმართ დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ, თუ დისციპლინური საქმის გამოკვლევის შედეგად მოსამართლის მიერ ამ კანონით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი ან ბრალეული ჩადენა არ დადასტურდა.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სადისციპლინო საკითხზე გადაწყვეტილება მიღებულად ითვლება, თუ მას ფარული კენჭისყრით მხარს დაუჭერს საბჭოს სრული შემადგენლობის უმრავლესობა.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ, დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ საჩივარზე შესაბამისი გარემოებების შესწავლისა და გამოკვლევისას დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების შეფასების შედეგად, მიიჩნია, რომ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების ერთობლიობა, დასაბუთებული ვარაუდის სტანდარტის შესაბამისად, არ ქმნის საკმარის ფაქტობრივ (მტკიცებულებით) საფუძველს ვარაუდისათვის, რომ შესაძლებელია მოსამართლე -- -- ჩაიდინა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომები. შესაბამისად, 2023 წლის 30 იანვრის სადისციპლინო სხდომაზე ჩატარებული ფარული კენჭისყრის შედეგად (სადისციპლინო სხდომაზე დამსწრე იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 10 წევრთაგან 10 ხმით), მიიჩნია, რომ -- -- მიმართ უნდა შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ იხელმძღვანელა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლით და 75¹² მუხლის მეორე პუნქტით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

დისციპლინურ საქმეზე №55/21 მოსამართლე -- -- მიმართ შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

ნიკოლოზ მარსაგიშვილი

**საქართველოს იუსტიციის
უმაღლესი საბჭოს მდივანი**